

„Határtalanul” program iskolánkban

2018. októberében a 7. évfolyamos tanulók közül 40 tanuló a „Határtalanul” pályázat keretében 5 napos felejthetetlen tanulmányi kiránduláson vett részt Erdélyben. A részvétel minden költségét a pályázat fedezte. „Nyitott szemmel a Máramarosban” program fő célkitűzése az iskola névadójának szülőházának felkeresése Tasnádon, a településen található iskolával való kapcsolat felvétele mellett, a térség megismerése volt.

Jó kapcsolatot sikerült rögtön kialakítanunk a Szatmárnémeti Református Főgimnáziummal, ahol az iskolán végigvezetett minket az igazgató úr. Bevitt a tanári szobába is, amelynek falait szép freskók díszítik.

Jártunk Erdődön a várban, ahol Petőfi Sándor és Szendrey Júlia az esküvőjét tartotta, Szaplancán a Vidám temetőben, Nagybányán a Pénzverdében, az Ásványtani Múzeumban. Deszén a Szent Paraszkiva-fatemplom, amely a Világörökség része - mindenkit ámulatba ejtett.

A térség építészeti emlékeit szemrevételeztük a Skanzenben, majd egy ragyogó játszótéren lazíthattunk egy kicsit.

Koltón azt a kastélyt, amelyben Petőfi Sándor és felesége a mézesheteit töltötte, éppen felújítják, de a múzeum anyagát a helyi Művelődési házban meg tudtuk tekinteni. Az itt elhelyezett zongorán néhány tanuló koncertet rögtönzött. A kastély kertjében kísértünk ahhoz a somfához, amely alatt Petőfi híres verseit írta. Ezt újra ültették, mert a régi jó pár éve már kiszáradt.

Felkerestük a koltói temetőben az egykori kastély tulajdonosának-gróf Teleki Sándor sírját, majd ittunk abból a Vajda-forrásból, amelyhez minden nap kísért a Petőfi házaspár.

A szállásadónk Erika és családja, nagyon finom és bőséges étkezést biztosított gyönyörű szálláshelyünkön.

A negyedik nap reggelén elbúcsúztunk tőlük, s ők váratlanul nagyon megleptek minket: szállásadónk birtokában van annak a régi, kiszáradt somfának néhány eredeti darabja, amely alatt Petőfi Sándor a híres verseit írta. Ebből kapott az iskola egy részt, ritka ereklyét, amely hivatalosan, ünnepélyes keretek között a területi vers-és prózamondó versenyen kerül tavasszal felavatásra, amelyre az adományozó házaspárt is természetesen meghívjuk.

Negyedik napon Szatmárnémeti felé indultunk, nyitott szemmel jártunk továbbra is: Zsibón Wesselényi-kastély, Tasnádon a névadónk szobra, háza. Felvettük a kapcsolatot a tasnádi iskolával, betoppantunk egy osztályfőnöki órára, a kémia terembe és a sportudvarra is.

Sződemeteren Kölcsey Ferenc szülőházánál elszavaltuk a Himnuszt, s Pakulár István helybéli lelkész invitálására el is énekeltük. Felemelő volt. Utunk során Nagykárolyban autentikus ételt kóstoltunk, „birkóztunk” a puliszkával. Az éhen maradtakat kárpótolta a kastélykertben elfogyasztott bőséges uzsonna.

Jártunk Ady Endre szülőházában, ahol az emlékek mellett nem várt kalandunk akadt: a helybéli fa szerkezetű hinta nem bírta ki a szigetszentmiklósi vagányokat, s összeszakadt. Szerencsére nagy baj nem történt. A szerencse továbbra sem hagyott el minket, sikerült megtalálnunk egy nehezen fellelhető, kevésbé ismert emlékhelyet Kismajtény faluban: a Szatmári békekötés emlékoszlopát.

Utolsó szálláshelyünk a Szatmárnémeti Református Főgimnázium Kollégiumában volt. Másnap október 6-án részt vettünk a városi rendezvényen, emlékeztünk a helyiekkel az Aradi vértanúkra. Végül koszorút helyeztünk el az iskolánk nevében. Az ünnepség végén az

összegyűlt lakosokkal, emlékezőkkel együtt énekeltük el a Szózatot és Himnuszt. Megindító volt.

Kora délután indultunk haza. Utazásunkról két nagyon kedves, türelmes, gyermekbarát gépkocsivezető gondoskodott. Köszönet érte. Köszönet Nosedá Tibor igazgató úrnak a támogatásáért, s köszönet illeti minden kolléga munkáját, akik itt az iskolában álltak helyt, illetve a kísérő tanárok munkáját, akik a programon segítettek a gyerekeket.

Élménydús napokat, sok új ismeretet szereztünk. Ez a program hozzá tudott járulni látóköreink kiterjesztéséhez, a nemzeti tudat alakításához.

Gerencsér Ágnes